

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Κυκεῶνα ἀληθῆ παριστᾷ ἐνταῦθα ἡ τε ἀγορά μας καὶ τὰ δημόσια καταστήματα· διότι ἡ μὲν ἀγορὰ ἐννοεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παλαιὸν νομισματικὸν σύστημα μετὰ τὴν ἀγνωστον δραχμὴν τοῦ Τρικούπη μας συναλλασσομένη, τὰ δὲ δημόσια καταστήματα, ἐκτὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἥτις ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν (κάτι λάκκον ἔχ' ἡ φάβα), ὑπακούοντα εἰς τὰς τοῦ Τρικούπαγα διαταγὰς, ἀκολουθοῦσι τὸ νέον· καὶ ἐνῷ τὸ πιτσαβοῦρα τῆς ἡ Τράπεζα σου τὸ δίδῃ 56 καὶ τὰνάπαλιν. Πρὸς Θεοῦ κύριε Τρικούπη! Πρέπει σύντομα νὰ λείψῃ αὕτῃ ἡ Βαβέλ.

Τὸν Μπένσην μας τὸν μετέθεσαν· διότι, ὡς λέγουν δὲν ἐξεπλήρωσεν καλῶς τὴν μυστικὴν ἀποστολὴν του.

Ἀπὸ τοῦδε οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἀναγεῖρωμεν ἀνδριάντα εἰς τὴν κύρ Γιάννην τὸν καλαμπουρολόγο διότι ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ κάμῃ φονικό, φονεύων τοὺς 245 κόρακας τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ δυναμίτιδος· αὐτὰ δὲ ὅλα τὰ λέγει διότι ἔβαλαν φόρο εἰς τὸ κρασί. Ἔργα κύρ Γιάννη καὶ ὄχι λόγα παχυλά.

Σὰς στέλλω μίαν καραμέλαν ὡς ἐπιδόρητον. Προχθὲς ἐγέννησεν ἡ κυρίξ Π.

Ἡ Ἀγαθοπουλίνα πειράζεται πολὺ εἰς τὰ νεῦρα ἀπὸ τὰ νεῦρα τῶν νηπίων.

Καὶ ἔλεγε:

— Ἐὰν δὲν ἔκανε παιδί, θὰ πῆγαινα νὰ τὴν ἰδῶ ποῦ ἐγέννησε.

Πατρινός.

μνησικακίαν του διὰ τὰς νυκτικὰς ταύτας λέξεις. Ἦτο ἀνὴρ δυνάμενος νὰ μεταβάλλῃ προσωπεῖα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Καὶ τῷ ἤρμοζον πάντα, οἷοι δὲ ποτε σχήματος καὶ χρώματος ἂν ἦσαν.

Ἦτο εἰς τῶν εὐπατριδῶν ἐκείνων τυχοδιωκτῶν, οὓς μόνῃ ἡ Βενετία ἐν τῷ παρελθόντι παρήγαγε, καὶ ἐνώπιον τῆς δεξιότητος αὐτῶν ὡς οὐδὲν ἦτο ὁ ἄξιος καὶ σκαιὸς ἱπποτισμὸς τῶν τέκνων τῆς Φραγκίας. Ἦδύνατο νὰ ὑποστῇ τὰς ἐσχάτας συμφορὰς καὶ καταδιώξεις, καὶ νὰ μὴ καταβληθῇ. Ἦδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁμοτάτας ἀπανθρωπίας καὶ νὰ μὴ ἀποκάμῃ. Τὰ παθήματά του ἦσαν ἐφάμιλλα πρὸς τὰς σκληρότητάς του· τὰ ὀργιά του κατ' οὐδὲν ἦσαν ἥττονα τῆς τόλμης του καὶ τῆς θρασύτητος.

Ἦτο ἀνὴρ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν. Μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης εἶχε περιέλθει δεκάκις τὴν Ἀνατολὴν, εἶχεν ἐκστρατεῖσαι ἐνδεκάκις, εἶχε πολεμήσει εἰκοσάκις, εἶχε τραυματισθῇ τοῖς ἐπικινδύνως καὶ οὐτάκις ἔλαφρως, εἶχεν αἰχμαλωτισθῇ δις. Ὁ βίος του ἦτον ἀδιάλειπτος πάλη. Δὲν ἦτο μοχθηρὸς, ἀλλ' ἦτο μέχρι λύσσης φιλόδοτος καὶ μέχρι μανίας φιλόδοτος. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐσχατιῶν προήρχοντο πᾶσαι τῶν πράξεων του αἱ υπερβασαί.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τελευταίας αἰχμαλωσίας του, ἣν εἶχε διηγηθῇ πρὸς τὸν Μαύχραν, πάντα ἦσαν ἀληθῆ, πλὴν ὅτι ὁ Σανούτος εἶχε κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην στόλον ἢ στρατὸν ἢ ἀποστολὴν τινα. Τὸ ἀληθὲς ἦτο ὅτι εἶχεν ἐκστρατεῦσαι

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

(Συνέχεια ἰδ. ἀριθ. 373)

Πρὶν ἢ προκλητικωτάτῃ αὕτῃ σκηνῇ ἦτις ἡδύνατο νὰ παραγάγῃ ἐπανάστασιν κοινωνικὴν εἰς χώρας ἄλλας ἐνθα ἡ φαντασία εἶναι διαπυρωτέρα καὶ τὰ νεῦρα πλέον ἀτίθασσα, οὐδεμίαν ἐκτακτὸν ἐντύπωσιν παρέχει εἰς τοὺς ψυχροὺς θαμῶνας τῆς βωμαντικῆς παραλίας. Οἱ πατέρες, αὐτοὶ ἐκείνοι, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκμανῶσιν, ἐὰν, ἐν αἰθούσῃ τοῦ Λονδίνου, ἰδῶσιν ἔστω καὶ τὴν ἀσθενεστέραν ἀκτίνα τῆς περινημίδος τῶν θυγατέρων των, βλέπουσιν ἤδη μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀδιαφορίας ταύτας σκιρτῶσας ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀμώδους πλακοῦντος ὑπὸ τὴν λακωνικωτάτην ἐκείνην περιβολὴν των. Οἱ κομψεύμενοι, οἱ Dandy, οἱ Swels, ὅλοι τέλος οὗτοι οἱ τυπικοὶ, οἱ ρυθμικοὶ, οἱ ἀμώμου ἐξωτερικοῦ νέοι, οὓς τὸ ρεῦμα τοῦ θέρους, παρασύρει εἰς τοῦ Rotten-row καὶ τοῦ Picadilly, διὰ νὰ τοὺς ἐκθράσῃ λευχείμονας εἰς τὰς κομητείας, ἡ τὰς ἀκτὰς, παρέρχονται πρὸ τοῦ ἡδονικωτάτου ἐκείνου θεάματος μετὰ τῆς αὐτῆς τυπικότητος καὶ εὐσταθείας, μεθ' ἧς πατώσι τοὺς μαλθακοὺς τάπητας τῶν ἀριστοκρατικῶν διαδρόμων τῆς Park lane. Μόνον ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν εἶναι amateur τῆς ζωγραφικῆς ἢ τῆς γλυπτικῆς, ἴσταται ἐπισήμως, ὀπλιζέει τὸν ὀφθαλμὸν του διὰ τοῦ στρογγύλου μονοδιόπτρου του, καὶ με βαθύτατον ὕψος σπουδῆς, καὶ διαρκὲς κριτικὸν βλέμμα, ἐπιλέγει παρατηρῶν καλλιτεχνικὴν τινα κνήμην.

— Ὠραῖον! Ἐξάισιον πρότυπον! (Model).

Ἡμέραν τινα κατὰ τὴν ἀμφίβολον ταύτην ὥραν τοῦ λυκόφωτος εὕρισκόμεν μεθ' ἐνὸς φίλου μου ἐν τῇ ἐκτάσει τῆς ὕψους ἄμμου. Ἀπηυδισμένοι ἀμφοτέρω εἶχομεν ριφθῇ μετὰ γλυκείας βαθυμίας ἐφ' ἐνὸς τεμαχίου βράχου, οὐτινος τὴν μικρὰν ἀναπαυτικὴν ἐπιφάνειαν διενείμαμεν εὐαγγελικώτατα πρὸς ἀλλήλους. Εἵμεθα ἀμφοτέρω κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ποιη-

οἴκοθεν ἐπὶ τῆς γαλέρας του, καὶ πολιορκισθεὶς στενωῶς ὑπὸ τῶν πειρατῶν ἡττήθη καὶ ἐξωγρήθη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ὁ Σανούτος εἶχεν εὑρεῖ ἐν θύμῃ καὶ ἐν ὄνειροπόλῳ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ πνεύματός του ἦσαν εἰς τὴν θῆραν αὐτοῦ ἐκδοτοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι. Ἐφαντάζετο δὲ ὅτι τὰ πάντα ὤφειλον νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸ πάθος αὐτοῦ τοῦτο. Δυστυχία εἰς ἐκείνον ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του!

Ὅτε ἔγεινε, νύξ ὁ Σανούτος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μούχρα καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κατήλθεν εἰς τὴν παραλίαν. Ὁ Μαύρος Μιρχάν περιέμενε τὴν ἀφίξιν τῆς λέμβου παρὰ τὴν προκυμαίαν.

— Εἶναι ὅλα ἔτοιμα, Μιρχάν; ἠρώτησεν ὁ Σανούτος.

— Ὅλα εἶναι ἔτοιμα, αὐθέντα.

— Καὶ αἱ ἀγκυραὶ;

— Ἐσηκώθησαν, κύριε.

— Καὶ τὸ πλήρωμα,

— Κοιμᾶται καὶ περιμένει τὴν διαταγὴν τῆς αὐθεντίας· σὰς νὰ ἐξυπνήσῃ, εἶπεν ὁ Μαύρος. Εἰσῆλθον εἰς τὴν λέμβον. Ὁ Μιρχάν καὶ ὁ σύντροφός του, ὅστις ἦτο εἰς τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Σανούτου, ἤλασαν τὰς κώπας καὶ ἐρθασαν εἰς τὸ πλοῖον.

— Ἀναβῆτε, κυρία, εἶπεν ὁ Σανούτος, προσφέρων πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν χεῖρά του.

(ἀκολουθεῖ.)

τικὴν ἑκφράσιν, «ἡλιώδη τέκνα τῆς ἡλιώδους Μεσημβρίας,» καὶ εἶχομεν ἤδη πνίξει ἐν τῷ ἰωδίῳ τῶν κυμάτων καὶ ἐν τοῖς ἀρώμασι τῆς ἀριστοκρατίας πᾶσαν σταφιδικὴν ὁσμὴν. Διετηροῦμεν εἰσέτι ἔχνη τῆς ἀοράτου φλογὸς τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου, καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ μιμηθῶμεν τὰς παγεράς ὑπάρξεις αἰτίνες μᾶς περιστοιχίζον. Δὲν ἰσχυροῦμεν νὰ ἀντιστῶμεν κατὰ τῶν πολμηρῶν πτήσεων τῆς εὐφλέκτου φαντασίας μας, καὶ τὸ καταβροχθικὸν βλέμμα μας, ἀφηνιάζον ὑπὸ τοὺς ὄψεις περηνιστῆρας τῶν νεύρων, ἐπέτα, ἐσκίρτά, διέσχισεν ὁρμητικῶς τὰς ἀποστάσεις καὶ ἀνεπαύετο, εἶπεν, ἐκυλινδεῖτο εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ σχήματα τῶν ἀμβροσίων ἐκείνων σαρκῶν.

Εὐρίσκουμεν τοιαύτην ἡδονὴν καὶ τοσαύτην ἀνάπausιν ἐν τῇ μονολογικῇ ἐκείνῃ σπουδῇ μας! Πλὴν αἴφνης ἀπὸ τῆς χαρίεσσας καὶ ἐπαγωγῆς ομάδος ἥτις ἀπετέλει τὸ ἀντικείμενον τῆς προφῆς τοῦ ἀπλήστου βλέμματός μας, ἐξορμᾷ μία βραχεῖα, ὄξεια, διάτορος μικρὰ κραυγὴ. Ἡ κραυγὴ αὕτη ἦν διατηρῶ εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην εἶναι ἀνέκφραστος. Ἐνέφανε καὶ ἡδονὴν καὶ ἄλγος, περιεῖχε καὶ γλυκύτητα, καὶ φόβον, καὶ ἐξέφραζε συνάμα εὐαρέσκειαν καὶ ὀργὴν, γέλωτα καὶ λυγμόν, ἡρεμίαν καὶ ἐκπληξιν. Εἶχε τέλος ἀκριβῶς τὸν παράδοξον ἐκείνον μικτὸν ἦχον, ὃν περιέχει ἡ συνήθης κραυγὴ τοῦ παιδίου ὅπερ αἰφνιδίως οἱ συμπαίχται τοῦ συλλαμβάνουσιν ἐν τῇ κρύπτῃ του. Καὶ αἰτία τῆς ἐκτάκτου ταύτης ἀναφωνήσεως ἦτο τὸ βλέμμα μας, οὐτινος ἡ ὀξύτης καὶ ἡ ἐπιμονὴ ἀπέσπασε τέλος τὴν προσοχὴν τῶν ἀφελῶν ἐκείνων παρθένων. Ἵσως πρῶτον ἡδὲ ὅλεπον τοιαύτην ῥιπήν, καὶ ἡ παιδικὴ ἀπειρία τῶν δὲν ταῖς ἐπέτρεπεν νὰ διευκρινίσωσιν ἐντελῶς τὴν ἐννοίαν τῆς, ἀλλὰ τὸ ἐγστικόν, ἡ αὐτόματος αὐτὴ ἐκκολαπτικὴ μηχανὴ τῶν παθῶν, τὰς ὥησε νὰ διακρίνωσι τὴν ἔνοχον φλόγα καὶ τὸν μυστηριώδη πόθον, ἅτινα ἐξήστραπτον ἐν αὐτῇ. Καὶ ἐν τούτοις ἴσταντο ἔτι καθηλωμένα ἅπαντα εἰς τὴν ἀμφίβολον θέσιν των, ἀγνοοῦσαι ἐὰν ἔπρεπε νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν ἢ νὰ εὕρωσιν ἄλλο τι καταφύγιον. Δὲν ἐγνώριζον ἐὰν ὤφειλον νὰ γελάσωσιν ἢ νὰ ὀργισθῶσι, νὰ ῥιφθῶσιν ἐπὶ τῆς ἄμμου ἢ νὰ καταρρίψωσι τὴν ἐσθῆτα, ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὰς μητέρας των ἢ νὰ κρύψωσι τὴν ἐντύπωσιν των κ' ἐν τῇ ἡ παιδικῇ περιέργειᾳ διέστελλε τὰ ῥοδαλά χεῖλη των δι' ἐνὸς μειδιάματος, ἡ ὑποφώσκουσα νεανικὴ αἰδήμων αἰσθησις κατέκλυζε τὸ γαλακτώδες τρυφερὸν πρόσωπόν των μὲ ρεύματα πορφύρας. Τὸ τελευταῖον αἰσθημα ἐνίκησεν, ἡ ἐθνικὴ σεμνοτυρία τῶν ἀλβιονιδῶν ἐξερράγη, καὶ ὡς ἐὰν κατεποντήθησαν αἱ δροσεραὶ κόραι ἐκ τῆς σφοδρᾶς ἐνδομύχου πάλης των, κατέπεσον αὐτομάτως ἐπὶ

τῆς ἄμμου καὶ μηχανικῶς ἐτελειοποίησαν τὴν ἀτελῆ περίβολόν των. Ὅταν ἀνηγέρθησαν, τὸ βλέμμα μας δὲν εὕρισκεν πλέον εὐρὺ ἀντικείμενον ἡδυπαθοῦς μελέτης, καὶ αἱ νεανίδες ἀπεσύροντο μετὰ τῆς τελευταίας αἰγλῆς τῆς δύσεως πλήρεις ἐπιτετηθευμένης ἐμβριθείας. Παραλλήλως δὲ τῶν προκλητικῶν ἔχων ἅτινα πρὸ μικροῦ ἐσχημάτιζον ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἄμμου αἱ περικαλλεῖς γυναικὶ πτέρωνι των, ἀπετυποῦντο ἤδη τὰ μικρὰ σχήματα τοῦ πέλματος τῶν ζηλοτύπων πεδίων των. Καὶ τὰ σχήματα ταῦτα μᾶς ἐφαίνοντο ὡς ἱερογλυφικὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ἀνεγινώσκουμεν τὴν κατὰδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡδέος ἐγκλήματος τῶν βλεμμάτων μας.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τὰ ποικίλα ρεύματα τοῦ ἐπὶ τῆς παραλίας πλήθους, ἀρχίζουν ν' ἀποσύρονται. Νέα δύναμις ἡδὲ ἀνακύπτει ἰσχυροτέρα τοῦ γοήτρου τῆς θαλάσσης καὶ τῆς καλλονῆς τοῦ στερεώματος, ἐφ' οὗ σπινθηρίζει ἡ δειλὴ αἰγλή τῶν ὀρτιλαμπῶν πλανητῶν. Εἶναι ἡ υπερτάτη δύναμις ἥτις κατέστησε τὸν Λούκουλλον ἔνδοξον, καὶ ἥτις ἀναδεικνύει ἐπίσης παροιμιώδη τὰ ἀφελῆ τέκνα τῆς Βρεταννίας, ὧν ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν ἡδονὴν. Μουσικῇ, ποιήσις, καλλονῇ, φίλτρον, στοργή, τὰ πάντα ἀπόλλυσιν τὸ θέλγητρόν των, ἅμα προσβάλλη τὴν αἴσθησιν τοῦ Ἀγγλοῦ ἡ κνίσσα τοῦ βοῦς τοῦ γεύματος. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οἰανδῆποτε σπουδαίαν ἢ εὐάρεστον ἐνασχόλησιν καὶ ἐὰν ἔχη, θὰ τὴν διακόψῃ ἀποτόμως ἵνα ὀρμήσῃ εἰς τὸ ἐστιατόριόν του. Τὸν τοιοῦτον παράδοξον χαρακτήρα τοῦ ἄγγλου παριστᾷ ἐπιτυχῶς ἀνέκδοτόν τι οὐτινος σκηνὴ εἶναι ἡ Νεάπολις καὶ πρόσωπα μία Ἀγγλὶς καὶ μία Ἰταλὶς. Εἶναι ἀμφοτέραι λίαν εὐαίσθητοι καὶ ῥωμαντικαί, καὶ ἡ ποιητικὴ ψυχὴ των εὐρίσκειται εἰς ἡδέαν διάχυσιν ἐνὸς τῶν μυρίων ἀρρήτων θελγῆτρων τῆς Παρθενόνης.

— ὦ! ἀναφωνεῖ αἴφνης ἔνθους ἡ ἐξημμένη κόρη τοῦ Νότου, πόσον θὰ ἐπεθύμουν νὰ μείνω εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μέχρι οὗ ἀποθάνω!

— Καὶ ἐγὼ, προσέθετε ῥεμβωδῶς ἡ Νύμφη τοῦ Βορᾶ, καταπνίγουσα παθητικώτατον στεναγμόν, θὰ ἐπεθύμουν νὰ μένω μέχρι... τοῦ γεύματος!

Ὅτοια θεῖα αὐταπάρνησις! Διότι ἐπὶ τέλους ἀποφασίζει ἡ ῥωμαντικὴ κόρη νὰ θυσιάσῃ τὸ τέιον καὶ τὸν βουτυρόπαστον ἄρτον τοῦ δεῖλι!...

(Ἀκολουθεῖ).

TIMESON

Μοναδικὸν παράδειγμα!

Ὁρισμέναι τιμαὶ δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν μύρων καὶ ἀρωμάτων εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην τοῦ

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ
(Ὁδὸς Αἰδίου)

Τὰ πλεῖστα ἐγγλέζικα, τοῦ Ἄτκινσον, προμηθευτοῦ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.

Ἐφεύρες τῆς στιγμῆς! Τὸ Ὀδοροσομητικὸν Ἐλεξήριον, συνιστώμενον ὡς τὸ καλλίτερον τονωτικὸν τῶν Οὐλῶν καὶ τὸ δραστικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς Ὀδονταλγίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ ΑΜΠΙΑΖΟΠΟΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !!

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἸΣΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ

Ἑλλάδι φρ. 2. — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τριακοντάλεπτον πᾶσις ἐθνικότητος.